

Întâmplări cu Lăcomel

Constanța Buzea

Lăcomel se zgăibărase
Pe trei case caraghioase.
Prima casă era grasă,
Cu terasă făinoasă,

Cu burlane macaroane,
Și scăriță de alviță.
Lăcomel, un coate-goale,
Pofticios după sarmale,

Cum stătea pe-acoperiș,
Ronțăind țigla de griș,
A văzut un geam deschis,
Și, sărindu-l, ce și-a zis?

Să se uite ce mâncări
Țin mămicile-n cămări,
Să se sature din toate
Bucățelele sărate,

Din cârnații atârnații,
Că n-ajung la ei nici tații.
Lăcomel e un pungaș
De piftii și păpănasi.

S-a gândit o zi și-o noapte
Cum să facă rost de lapte.
Laptele e pus la ger
Tocmai într-un frigider.

Întâlnindu-se cu-o vacă,
A-ntrebat-o cum să facă.
Vaca spre pășune-l mână,
Că acolo, zice dânsa,
Curge lapte, crește brânză.

Da-n pășune, cum să zic,
Nici tu lapte, nici nimic,
A tot stat cu cana-n mână
Ca să-i dea vaca smântână.

De necaz și de poftit
Lăcomel s-a-mbolnăvit.

Nici tu lapte, nici nimic,
Din grăsun și din voinic,

A rămas o slăbătură,
Numai ochi, urechi și gură.
Burta lui, ca pepenașul,
Se scobise ca fârașul..